

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10Csp/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202717
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2319202717.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 93 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovaným: 1/ X. T., A. XX. U. XXXX, W. XXX XX F. X. Č.. XXX a 2/ F. Š., A. XX. X. XXXX, W. U. XXXX/XX, XXX XX S., o zaplatenie 7 980,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným v I. a II. rade sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11. júna 2019 podanou prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7 980,80 eur s príslušenstvom a uplatnil si náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa XX. U. XXXX so žalovanými Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 2 500,00 eur na podnikateľské účely. Žalovaný v 1/ rade ako podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 17. septembra 2016. Poskytnutý úver sa žalovaní zaviazali splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 172,00 eura, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru. Listom zo dňa 04.januára 2016 žalobca oznámil žalovaným, že sú v omeškaní s úhradou splátok. Súčasne im oznámil, že v dôsledku nesplácania splátok je žalobca oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaní neuhradili dlhované splátky, sa všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými dňa 19. januára 2016. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy. Nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania s plnením svojich povinností, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 412,80 eur v súlade s ustanovením článku 12 ods. 12.1. Žalovaní do dňa podania žaloby zaplatili sumu 688,00 eura. Žalobca si uplatnil ja úrok z omeškania.

2. Tunajší súd dňa 03. júla 2019 vydal platobný rozkaz 10Csp 118/2019-21. Platobný rozkaz so žalobou a prílohami boli žalovaným doručené. Voči predmetnému platobnému rozkazu podali žalovaní v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. Žalovaní v odpore uviedli, že podávajú odpor voči platobnému rozkazu. Žalovaní v odpore uviedli, že so žalobcom uzatvorili dňa 25. júna 2015 Zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXX, na základe ktorej bol obom žalovaným poskytnutý úver, ale len vo výške 2.000,00 eur, strhli spracovateľský poplatok. Tento úver nebol obom poskytnutý na podnikateľskú činnosť. Napriek tomu, že zmluva obsahuje takéto dojednanie, že žalobca poskytne na podnikateľské účely úver vo výške 8256,00 eur do 8 dní od podpísania jedného rovnopisu žalovanými, tak sú toho názoru, že sú

spotrebiteľia. V zmluve je uvedený ako veriteľ žalobca a žalovaná 1/ ako dlžník v jej úvodnej časti je označená IČOm. V ďalšej časti zmluvy je už žalovaný 2/ identifikovaný svojim rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Uvedenou zmluvou bol poskytnutý úver 2.500,00 eur za poplatok 5756,00 eur. Úver mali žalovaní splatiť 48 mesačnými splátkami po 172,00 eura, celkovo mali zaplatiť 8.256,00 eur, počnúc dňom 19. augusta 2015. Vo formulári zmluvy predmet čl. 1 je vytlačená nasledovná veta: „veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 8256,00 eur do 8 dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy...“. Na druhej strane formulára zmluvy sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru. V bode 4 je uvedené, že dlžník sa za poskytnutie úveru zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 5756,00 eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalovaná 1/ bola v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere síce živnostníkom, ale úver brala pre svoju osobnú spotrebu. Dostala sa totiž do finančných problémov, preto ešte v roku 2015 brala od žalobcu úver. Tento úver brala do domácnosti. V roku 2015 sama vyhľadala sprostredkovateľku, ktorú požiadala o úver, a ktorej uviedla, že úver potrebuje pre osobnú spotrebu. Na jej otázku či je zamestnaná alebo podniká odpovedala, že je živnostník. Menovaná sama následne vypísala údaje v žiadosti a úverovej zmluve, ktoré následne podpísali obaja žalovaní a tomu, čo bolo v zmluve uvedené neprikladali význam. V jej záverečnej časti je vyhlásenie žiadateľa o tom, že finančné prostriedky žiada na iný účel ako na výkon zamestnania, povolenia alebo podnikania. Žalovaní poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. XCo/XX/XXXX zo dňa 26. mája 2011 a uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. XXC/XX/XXXX zo dňa 11. marca 2011. Žalovaní ďalej uviedli, že úver mal byť použitý na iný účel ako podnikanie, ako to bolo uvedené v úverovej zmluve. Výslovne skutočný účel úveru totiž žalobca uviedol vo svojej žiadosti o úver. Označenie žalovanej 1 / ako podnikateľského subjektu v úverovej zmluve bolo realizované na základe pokynu žalobcu a len v dôsledku tej skutočnosti, že žalovaná 1/ bol podnikateľom. Žalobca teda rozhodne nemohol byť v dobrej viere, že ide o podnikateľský úver, práve opačne, aj v tomto prípade sa len potvrdila jeho nekalá obchodná praktika, na ktorú už v minulosti poukázala aj Európska. Porušenie tohto zákazu bolo konštatované aj vo vyššie citovanom rozhodnutí Slovenskej obchodnej inšpekcie. Žalovaní poukázali na rozhodnutie Súdneho dvora B. I.-XXX/XX N. T. XX. U. XXXX. Podľa citovaného rozhodnutia však druhý účastník zmluvy pri uzatvorení kúpnej zmluvy mohol byť v dobrej viere, že uzatvára zmluvu s podnikateľom na podnikateľské účely v prípade, ak by si dotýčny objednal tovar na výkon podnikateľskej činnosti na listovom papieri s obchodnou hlavičkou, nechal si dodať tovar na adresu podnikania alebo sa zmienil o možnosti vrátenia DPH (bod 52 rozhodnutia). V tomto spore však úvaha o dobrej viere žalovaného je absolútne vylúčená predovšetkým na údaj v žiadosti o úver. Žalovaní 1/ a 2/ majú teda postavenie spotrebiteľa a úverovú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú obligatórne náležitosti, a preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň žiadajú, aby súd v danom prípade skúmal spornú zmluvnú odmenu z pohľadu primeranosti jeho výšky a preskúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy ani z VOP pritom nevyplýva, za čo sa vlastne tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosti. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo po materiálnej stránke mu nie je dodané. V Zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o RPMN aj o úroku a ani čiastka vo výške 2500,00 eur nebola žalovaným poskytnutá v plnej výške. Žalovaný 2/ nebol podnikateľom a ani žalovaná 1/ nekonala pri uzatváraní v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Aj napriek uvedeniu IČO a poskytnutia živnostenského listu pokladali úver za spotrebiteľský. Žalovaní z opatrnosti vznášajú námietku premlčania nároku žalobcu, pretože sú toho názoru, že už uplynula premlčacia doba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka §101 teda 3 roky od kedy mohli vykonať svoje právo a podať voči žalovaným žalobu. Žalobca podal žalobu dňa 31. mája 2019 po márnom uplynutí tejto lehoty, ktorá mala uplynúť doručením zosplatnenia zo dňa 04. januára 2016, teda vo februári 2019 uplynuli tri roky od zosplatnenia. Zároveň nie sú si vedomí, že podpísali dohodu o blankozmenke. V závere odporu žalovaní uviedli, že na základe uvedených skutočností žiadajú, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a priznal im nárok na náhradu trov konania.

3. Na základe podané odporu žalovanými tunajší súd dňa 05. augusta 2019 vydal uznesenie č. k. 10Csp/118/2019-41, ktorým platobný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 10Csp/118/2019-21 zo dňa 03. júla 2019 zrušil v plnom rozsahu.

4. Dňa 03. októbra 2019 doručil právny zástupca žalobcu súdu vyjadrenie k odporu. Vo vyjadrení uviedol, že tvrdenia žalovaného odporujú obsahovým náležitostiam zmluvy, ako aj jeho reálnemu konaniu pred jej uzatvorením. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená ako podnikateľský úver. Už zo znenia článku 1., ods. 1. Zmluvy vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ (žalobca) v prospech dlžníka (žalovaný) peňažné prostriedky pre účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Právny zástupca žalobcu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo/XX/XXXX. Z obsahu predmetnej Zmluvy vyplýva, že žalovaný ju uzatváral ako podnikateľský subjekt konajúci pod obchodným menom X. T., P. F. F. X. XXX, XXX XX F. X., zapísaný v Živnostenskom registri: Okresný súd Galanta pod číslom XXX - XXXXX, spis. č. E.-L.- E.- XXXX/XXXXXX-X. Žalovaný do podania svojho vyjadrenia nikdy nespochybnil, akú zmluvu uzavrel a s akým obsahom, rovnako neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne a dobrovoľne vykonaného úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Žalovaný písomne požiadal o poskytnutie úveru, pričom od začiatku vystupoval ako podnikateľský subjekt. V rámci údajov vyžadovaných žalobcom pre poskytnutie úveru okrem iného pripojil aj potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa rovnako preukazoval ako podnikateľský subjekt, vrátane daňových priznaní, údajoch o svojej podnikateľskej činnosti, odbore podnikania, mieste podnikania a účele čerpania úveru - investičný. Súdny dvor Európskej únie pri riešení výkladu úniijného práva (smernica 93/13/ EHS) vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom, rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, I.-XXX/XX, vo veci U. L. F. W. K. Y.). Tento záver je pritom opakovane preberaný vrcholnými súdnymi inštanciami členských štátov. Žalobca namieta oprávnenosť tvrdení žalovaného aj z dôvodu, kedy žalovaný obsah uzavretej zmluvy ani následne nespochybňoval. Správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzavretím sledovali. Tvrdiť s odstupom času, že žalovaný uzatvoril zmluvu ako spotrebiteľský subjekt, je dôkazom o zavádzaní, a to buď v čase uzatvárania zmluvy (čo nepožíva právnu ochranu, v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí) alebo pre účely tohto konania. Predmetná zmluva ako listina je preukázateľne podpísaná. Pripojenie súhlasu na zmluvu vo forme podpisu znamená súhlas so všetkými jej ustanoveniami, počnúc správnosťou údajov v označení strán, končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Z dôvodu právnej opatrnosti poukazujú na to, že skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní rodného čísla žalovaného nie je rozhodujúca. Uvedenie rodného čísla ako jednoznačného identifikátora je logické, pretože na území Slovenskej republiky žalovaný žiadny iný jednoznačný a nezameniteľný identifikátor nemá (v podobe IČO). Slúži len na zabezpečenie toho, aby osoba dlžníka bola vždy identifikovateľná na základe takého údaja, ktorý je v zmysle právnej úpravy považovaný za jednoznačný, jedinečný a nesporný. Uvedenie rodného čísla však neznamená, že sa tým mení povaha zmluvného vzťahu. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný je identifikovaný označením zahraničného registra, v ktorom je ako podnikateľ zapísaný. Bolo by pomerne nelogické, aby sa „spotrebiteľ“ identifikoval v zmluve označením registra, v ktorom je ako podnikateľ zapísaný. Uvedený zápis, ktorý je vyznačený v zmluve, je potrebné chápať v kontexte s celým obsahom zmluvy. V kontexte uvádzaných okolností tvrdenie, že žalovaný nikdy nežiadal o úver na podnikateľské účely, pôsobí nanajvýš nevierohodne, navyše za predpokladu, kedy sám uvádza, že uviedol do obsahu žiadosti svoje údaje o forme živnosti. V závere vyjadrenie právny zástupca žalobcu uviedol, že trvajú na podanej žalobe v celom rozsahu, a navrhujú, aby súd žalobe vyhovel a žalovaných zaviazal na náhradu trov konania.

5. Dňa 09. septembra 2020 doručil právny zástupca žalobcu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaný do dnešného dňa neuhradil žalobcovi ani len sumu, ktorá mu preukázateľne bola vyplatená na jeho bankový účet, teda suma 2.500,00 eura. Žalovaný do dnešného dňa uhradil žalobcovi len celkom 668,00 eur. Žalovaný v podanom odpore uvádza, že mu bol poskytnutý úver len vo výške 2.000,00 eur, a došlo k strhnutiu spracovateľského poplatku. Následne uvádza, že mu bol poskytnutý úver vo výške 2.500,00 eur, čo vytvára rozpor v jeho tvrdeniach. Suma úveru vo výške 8.256,00 eur bola poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vysporiadania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalovaného. Zmluvné strany sa dohodli (bod 9.1. zmluvy) na vzájomnom započítaní vzájomných pohľadávok, t. j. na jednej strane práve dlžníka na poskytnutie úveru a tomu zodpovedajúcemu právu veriteľa na druhej strane požadovať zaplatenie dohodnutej odplaty za jeho poskytnutie formou započítania, pričom žalovaný za dohodnutých podmienok zmluvu podpísal a pristupoval k splácaniu úveru. Žalovaný svoj záväzok uznal čo do dôvodu aj výšky, suma zmluvnej odmeny bola rozpočítaná do výšky jednotlivých mesačných splátok úveru a

za tejto vedomosti pokračoval v jeho splácaní. Tvrdenie žalovaného o výške poskytnutého úveru je nesprávne. Žalovanému nebol strhnutý žiaden spracovateľský poplatok tak, ako to tvrdí. Tvrdenie žalovaného, že úver použil na osobnú potrebu je paušalizovaným tvrdením dlžníkov používaným bežne práve počas súdnych konaní. Žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky na účel výkonu jeho podnikateľskej činnosti, pričom je objektívne nemožné, aby žalobca niesol zodpovednosť za skutočné použitie týchto finančných prostriedkov. Žalovaný v čase podávania žiadosti o úver a uzatvárania predmetnej zmluvy jednoznačne a jasne žiadal úver na výkon svojej podnikateľskej činnosti. Právny zástupca žalobcu uviedol, že popierajú tvrdenia žalovaného, že vzťah medzi sporovými stranami je spotrebiteľským vzťahom. Tvrdenia žalovaného o povahe zmluvy o revolvingovom úvere odporujú obsahu zmluvy, ako aj predzmluvným vzťahom. Úverový vzťah medzi stranami sporu na základe zmluvy o revolvingovom úvere nie je spotrebiteľským, ale podnikateľským, uzatvoreným v režime obchodného práva. Medzi účastníkmi konania nedošlo k uzavretiu žiadnej spotrebiteľskej zmluvy. Uzavretiu zmluvy predchádzalo podanie žiadosti o úver. V nej sa žalovaný identifikoval ako fyzická osoba - podnikateľ, ktorá požiadala o poskytnutie PROFÍ pôžičky na podnikateľské (prevádzkové) účely; identifikoval sa svojím obchodným menom, svojím identifikačným číslom (IČO), dátumom začatia podnikania, zápisom v Živnostenskom registri a miestom podnikania. Žalovaný žalobcovi predložil daňové priznanie za rok 2014, potvrdenie o výške daňového priznania, živnostenský list. Žalovaný obsahom podaného odporu napáda výšku zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru, ktorá podľa jeho názoru predstavuje neprimerane vysoký nárok žalobcu. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, ktorej predmetom je záväzok veriteľa na jednej strane poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky do určitej výšky a na druhej strane tomu zodpovedajúce právo veriteľa na úhradu odplaty za jeho poskytnutie zo strany dlžníka. Špecifickým znakom obchodnoprávných záväzkových vzťahov je zmluvná voľnosť strán. Zmluvné strany sa dohodli na tom, aká bude výška dohodnutých úrokov a kedy nastáva ich splatnosť. Táto okolnosť nebola medzi zmluvnými stranami spornou. Žalobca má za preukázané, že žalovaný v čase uzatvárania zmluvy vedel, v akej výške sa úver poskytuje, pričom mu taktiež boli jasné ostatné dojednania zmluvy vrátane počtu splátok a ich výšky. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj žiadosť o poskytnutie o úver, ktorú žalovaný podpísal a podával žalobcovi v dostatočnom časovom predstihu pred podpisom zmluvy, pričom z tohto dokumentu jednoznačne vyplývajú uvedené parametre požadovaného, ako aj poskytnutého úveru. Z predmetnej žiadosti vyplývalo, že žalovaný žiadal úver v nominálnej hodnote 8.256,00 eur s poskytnutou čiastkou vo výške 2.500,00 eur, ktorý má vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 172,00 eur. Popierajú tvrdenia žalovaného ohľadom vznesenej námietky premlčania. Medzi zmluvnými stranami došlo k uzatvoreniu obchodnoprávného vzťahu. V zmysle ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka: Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.“ Nárok žalobcu by sa premlčal po uplynutí 4 rokov, odo dňa zosplatnenia, teda žaloba bola podaná včas. Listom zo dňa 04.januára 2016 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok a súčasne ich upozornil na zosplatnenie všetkých záväzkov zo zmluvy. Uvedené žalovaný v podanom odpore potvrdil. Právny zástupca žalobcu poukázal na ods. 12.3 predmetnej zmluvy o úvere, a na základe uvedeného sa všetky splátky, resp. záväzky z predmetnej zmluvy stanu splatnými automaticky v prípade, že nastane niektorá z vyššie predpokladaných skutočností. Zmluvné strany sa v rámci svojej zmluvnej voľnosti na takomto postupe dohodli, pričom toto zo strany žalovaného ani nebolo rozporované. Žalobca zaslal žalovanému listom zo dňa 04.januára 2016 pokus o zmier, v ktorom ho vyzval na uhradenie všetkých splatných záväzkov v stanovenej lehote. Na základe uvedeného sa teda stali všetky záväzky žalovaného splatné dňa 19.januára 2016, pričom túto skutočnosť žalovaný v podanom odpore nepriamo potvrdil a nerozporoval. Pre posúdenie schopnosti splácať úver žalobca vychádzal z predloženého daňového priznania, výpisu z účtu na základe čoho hodnotil objem voľných zdrojov žalovaného. Zároveň si žalobca skontroloval tak pri žalovanom v 1/ rade ako aj pri žalovanom v 2/ rade ako spoludlžníkovi, ich záznam v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne, pravosť osobných dokladov prostredníctvom evidencie stratených a odcudzených dokladov Ministerstva vnútra SR, majetkového zabezpečenia žalovanej (výpis z listu vlastníctva č. XX pre k. ú. F. X.), evidenciu dlžníkov na poisťovni a daniach, ako aj vyhlásenie konkurzu a reštrukturalizácie. Na základ uvedeného žalobca objektívne vedel posúdiť schopnosť žalovaného splácať predmetný úver v mesačných splátkach vo výške 172,00 eur a teda pri uzatváraní daného zmluvného vzťahu postupoval s odbornou starostlivosťou.

6. Dňa 18. februára 2022 doručil právny zástupca žalobcu súdu vyjadrenie k zápisnici o pojednávaní zo dňa 20. januára 2022, v ktorom uviedol, že žalovaný v 1/ rade na pojednávaní uviedol, že z jednotlivých súm prijatých na jeho účet boli platby v jeho prospech len časti vo výške 281,32 eur, 37,62 eur, 277,72 eur a 427,62 eur. Z výpisu z účtu predloženého žalovaným v 1/ rade pri podaní žiadosti o úver nevyplýva, že pri jednotlivých úhradách prijatých a pripísaných na účet žalovaného v 1/ rade

malo ísť o úhrady v prospech iných subjektov ako je žalovaný v 1/ rade. Podstatnejšie je, že žalovaný v 1/ rade svojimi tvrdeniami preukazuje to, že od predzmluvných vzťahov žalobcu zavádzal. Žalovaný v 1/ rade predložil k žiadosti o úver výpis zo svojho účtu bez toho, aby označil ktoré prijaté platby sa týkajú jeho príjmu z podnikania (ako to tvrdí teraz). Žalovaný v 1/ rade tak nespravil, teda vedome zatajil teraz uvádzanú informáciu a pokiaľ sa teraz v súdnom konaní z takéhoto konania snaží vyvodzovať prospech, ide o nezákonný a neprípustný postup. Žalovaný v 1/ rade predsa na predloženom výpise zo svojho účtu neuviedol žiadne doplňujúce informácie (napríklad vo forme poznámky), a preto žalobca dôvodne vychádzal z toho, že pokiaľ predložený výpis sa týka účtu žalovaného v 1/ rade, potom na ňom uvedené príjmy sú príjmami žalovaného v 1/ rade. Preukázanie príjmu žalovaným v 1/ rade v dostatočnej sume bola základná podmienka pre zváženie podnikateľského rizika spojeného s poskytnutím úveru, teda s eliminovaním situácie poskytnutia úveru osobe, ktorá ho nebude môcť splácať. Žalobca by nepodstupoval majetkové riziko vyplatenia akýchkoľvek finančných prostriedkov takej osobe, ktorá by nepredložila výpis z účtu s príjmami, ktorých výška by dostatočne neprevyšovala výšku mesačnej splátky. Je nedôvodné a vecne nepodložené tvrdenie žalovaného v 1/ rade, že žalobca mal pre účely rozhodovania o schválení žiadosti o poskytnutie úveru prihliadať na sumu materského príspevku. Ak by tomu tak bolo, potom by predsa bolo zbytočné predkladať aj výpis zo živnostenského registra ako doklad o právnej subjektivite žalovaného v 1/ rade ako podnikateľa. Argumentácia žalovaného v 1/ rade, v ktorej poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX je nedôvodná, pretože medzi daným rozhodnutím a skutkovým a právnym stavom konania, v ktorom bolo vydané a týmto sporovými konaním nie je žiadna súvislosť alebo spojitosť. Predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy pozostávajúcej zo súčtu neuhradených splátok a zmluvnej sankcie vo výške 412,80 eur. Žalobca si neuplatňuje v konaní nárok na zaplatenie sankcie vo výške 4.128,00 eur. V závere vyjadrenie právny zástupca žalobcu uviedol, že na základe predložených listinných dôkazov preukazujúcich nesplácanie úveru a výpovede žalovaného v 1/ rade o tom, že uhradil len 4 splátky, je nesporné, že žalovaný v 1/ rade riadne a včas nesplácal splátky úveru. Je nepravdivým tvrdenie žalovaného v 2/ rade, že z dôvodu neuhradenia jednej splátky vznikla žalovaným povinnosť uhradiť pokutu 4.000,00 eur a pokiaľ žalovaný v 2/ rade takéto tvrdenia uvádza, je povinný ich sám aj preukázať relevantnými dôkazmi (teda pri omeškaní s akou splátkou mal údajne uvedený nárok vzniknúť, aký bol stav splácania v relevantnom čase a pod.). Žiadnu zmluvnú sankciu žalovaní neuhradili, keďže neuhradili ani len taký počet splátok, ktorý by v súhrne zodpovedal čiastke vyplatenej na účet žalovaného v 1/ rade.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, žalovaného v 1 rade, žalovaného v 2/ rade, výsluchom svedkyne, Žiadosťou o úvere, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXX zo dňa XX. U. XXXX, splátkový kalendárom ku Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXX, pokusom o zmier zo dňa 04. januára 2016, kartou klienta žalovanej v 1/ rade, osvedčením o živnostenskom oprávnení žalovaného v 1/ rade zo dňa 20. marca 2015, osvedčením o živnostenskom oprávnení žalovaného v 2/ rade zo dňa 29. júna 2012, zoznamom dlžníkov, daňovým priznaním žalovaného v 2/ rade, čestnými prehláseniami, výpisom z účtu S. W., a.s., žalovanej v 1/ rade, faktúrami, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Z výsluchu právneho zástupcu žalobcu vyplynulo, že trvajú na podanej žalobe v plnom rozsahu a majú za to, že v danom prípade sa jedná o obchodnoprávny vzťah, teda podnikateľský vzťah, čo preukazujú listinné dôkazy, ktorými sú zmluva o revolvingovom úvere, z ktorej vyplýva, že veriteľ poskytuje dlžníkovi úver na výkon jeho podnikateľskej činnosti. Táto zmluva bola podpísaná žalovanou, čiže s týmto predmetom zmluvy súhlasila, zo žiadosti o úver, kde je taktiež označená identifikačným číslom a v žiadosti je ďalej tiež uvedené, že tento úver sa berie na podnikateľský úver. Zo žiadosti o úver vyplýva, že čiastka k výplate, ktorú žalovaní požadovali je 2500,00 eur, ďalej zo žiadosti vyplýva, že nominálna hodnota úveru je 8256,00 eur. Následne zo zmluvy o úvere vyplýva, že nominálna výška úveru je 8256,00 eur, pričom dohodnutá zmluvná odmena za požičanie peň. prostriedkov na obdobie 4 rokov je 5 756,00 eur. Ďalej zo zmluvy vyplýva, že spomenutá zmluvná odmena, ktorá bola záväzkom dlžníka zo zmluvy bola započítaná so spomenutou sumou 8256,00 eur, rozdiel 2500,00 eur bol vyplatený na účet žalovaného. Žalovaný mal žalobcovi uhradiť 48 mesačných splátok vo výške 172,00 eur, čo spolu predstavuje 8 256,00 eur, čo sú zároveň aj údaje korešpondujúce so žiadosťou o úver. Čiže inak povedané, po prijatí sumy 2500,00 eur vznikol titulom zmluvy žalovaným záväzok zaplatiť spolu za celú dobu splácania 8256,00 eur. Samotné započítanie predstavuje spôsob akým sa vyporiadalo uhradenie dohodnutej zmluvnej odmeny za celú dobu splácania. Pokiaľ ide o zosplatenie úveru v prípade tohto zmluvného vzťahu zosplatenie nastáva automaticky podľa zmluvy a už nebolo viazané na osobitné zosplatenie tak ako je to napríklad pri spotrebiteľskom právnom vzťahu. Práve preto

slúži upozornenie na zosplatnenie označené ako pokus o zmier a v tomto prípade bol zo dňa 04. januára 2016. Ku dnešnému dňu sú všetky splátky splatnými resp. po splatnosti, takže predmetom konania nie je akákoľvek nesplátná časť nároku žalobcu. Malo by to pri úvahe súdu pri úroku z omeškania nadväzujúca na omeškania, na istinu by to nemalo mať vplyv. Tak ako vyplynulo z výsluchu žalovanej v 1/ rade je skutočnosťou, že žalobca si vyžiadal aj výpis z účtu žalovanej v 1/ rade. Z tohto výpisu z účtu vyplývajú práve príjmy z obchodno-právnej spolupráce medzi žalovanou v 1/ rade a spoločnosťou M. X..H..E... To že sa v žiadosti o úver uvádzala len suma rodinné dávky, žiadnym spôsobom neovplyvnila charakter úverového vzťahu, keďže príjmové pomery žalovanej v 1/ rade boli overované práve v dokladoch, ktoré jednoznačne preukazujú príjmy z podnikateľskej činnosti žalovanej v 1/ rade. Žalobca sa pri posudzovaní žiadosti o úver práve v otázke príjmov ale aj dlhov, ktoré sú evidované vo verejných registroch nespolieha na samotné tvrdenia žiadateľa o úver. Tieto tvrdenia sa snaží si overiť spôsobom, ktorý je dovolený a práve preto si v prípade žalovaných žiadal výpis z účtu žalovanej v 1/ rade, pretože pri výške príjmu 226,72 eur by samozrejme žalovanej v 1/ rade žiaden úver neposkytoval. To že žalovaná v 1/ rade mala príjem opakovaný zo svojej podnikateľskej činnosti bolo v tomto prípade práve overované výpisom z účtu. Keďže nemohla alebo nevedela predložiť daňové priznanie. Žalobca keď rozhoduje o žiadosti o úver, sa riadi v prvom rade dokladmi, ktoré príjem preukazujú a samotná informácia o výške príjmu by nič ani neznamerala pokiaľ by doklady v tomto prípade výpis z účtu neboli predložené. Na otázku z akého dôvodu musela byť uzatvorená zmluva aj s ručiteľom právny zástupca žalobcu uviedol, že požiadavka na zabezpečenia splácania úveru je obchodným rozhodnutím žalobcu. Žalovanej v 1/ rade v čase žiadosti o úver a uzatvorenia zmluvy o úvere, bola podnikateľom len pár mesiacov. To znamená, že jej podnikateľská činnosť netrvala dlhšiu dobu. A za tretie ide o interné rozhodovanie žalobcu o tom, aké podmienky pre poskytnutie úveru, v tomto prípade požadoval. Je mylné tvrdenie, že povaha príjmu by mala byť rozhodujúca pre žalobcu či úver posudzuje ako podnikateľský alebo spotrebiteľský. Povaha príjmu slúži primárne na posúdenie toho, aby neposkytol úver osobe, ktorá preukázateľne v čase uzavretia zmluvy by ho nebola schopná za dohodnutých podmienok splácať.

9. Z výsluchu žalovanej v 1/ rade vyplynulo, že nesúhlasí s písomne podanou žalobu. V žiadnom prípade zmluvu nepodpisovala ako živnostník, ale ako občan, pričom sa dostavila na pracovisko žalobcu a bola s ňou spísaná žiadosť o úver. Ohľadne výšky jej príjmov sa vyjadrovala tak, že poberám rod. príspevok vo výške 220 eur a iný príjem nemá. V tom čase bola 2 mesiace zapísaná ako živnostníčka a preto si pracovníčka žalobcu vyžiadala od nej údaje ohľadne podnikania a do žiadosti napísala IČO. Vybavili si úver vo výške 2500,00 eur z dôvodu, že chceli vybudovať prístavbu k rodinnému domu, avšak v žiadnom prípade tento úver nebol vybraný za účelom jej podnikania. Podotýka, že táto suma bola použitá na dorábku prístavby k rodinného domu. Po podpise zmluvy si všimla, že vlastne bol uzatvorený revolvingový úver, pričom pracovníčka žalobcu jej túto skutočnosť vôbec nevysvetlila a okrem toho zistili, že im bol poskytnutý úver na podnikateľskú činnosť vo výške 8256,00 eur, ktoré skutočnosti sa vôbec nezakladajú na pravde. 4 splátky po 172,00 eur zaplatili a ďalšie nie. Pracovníčke žalobcu povedali, že istinu vo výške 2500,00 eur, ktorá im bola poskytnutá bola ochotná zaplatiť, avšak ostatné nároky vyplývajúce zo zmluvy nie. Trvá na tom, že zmluvu neuzatvárala ako podnikateľ a už vôbec nie na podnikateľské účely. Zároveň uviedla, že nemá vedomosť o tom, či žalobca predmetný úver zosplatnil, a žiadne zosplatnenie úveru zo strany banky jej doručené ako aj žalovanému v 2/ rade nebolo. V r. 2015 zmluvy, ktoré boli podpisované tak ako aj Zmluva so žalobcom, ktorú uzatvorila, boli určené za neplatné. Podľa jej názoru žalobca si vyžiadal účet z S. W., ktoré číslo nahlásila pracovníčke pri podaní žiadosti o úver, z toho titulu, aby bolo zrejmé, či poberá materský príspevok alebo nie. Na základe tejto skutočnosti teraz žalobca tvrdí, že pri uzatvorení úverovej zmluvy žalobca vychádzal aj z iného príjmu a to z podnikania so spoločnosťou M. s.r.o. V spoločnosti M. robila zamestnanca, ktorá vykonávala subdodávku trnavskému automobilovému záводу. Platby zasielané touto spoločnosťou na jej účet živnosť si vybavila iba z toho dôvodu, pretože jej zamestnávateľ M. s.r.o. to vyžadoval, čiže ona neobchodovala s predmetnou spoločnosťou, ale popri materskej dovolenke v spoločnosti pracovala. V tejto spoločnosti v inkriminovanom čase pracoval aj jej priateľ, jej mama a brat a prax v spoločnosti bola taká, že zárobky ich všetkých posielali na jej účet. To znamená, že príjem zo spoločnosti M. predstavoval pre ňu sumy tak ako to uviedla a doložila s predmetnými 4 faktúrami. Pokiaľ bol vyznačený účel úveru v žiadosti o úvere ako prevádzkový, v súvislosti s predmetom jej podnikania nemohla si zobrat' úver, napr. na nákup zásob materiálu alebo aj nejakých výrobkov, pretože ona robila klasicky len analýzu, či je výrobok správne vyrobený, či nemá nijakú chybu.

V čase uzatvorenia úverovej zmluvy, pracovníčka s ktorou spisovala žiadosť sa jej opýtala na jej stály mesačný príjem a keď jej povedala, že podniká iba tri mesiace, uviedla, že potrebuje stály mesačný príjem na základe ktorého uviedla poberanie materských dávok vo výške vyše 200,00 eur. V žiadnom

prípade nešla do banky s tým, že žiada podnikateľský úver, pričom ani nepredložila nejaký podnikateľský plán, alebo by uvádzala účel, pre ktorý si žiadala vybaviť úver. Trvá na tom, že sa jedná o spotrebiteľský a nie obchodný úver.

10. Z výsluchu žalovaného v 2/ rade vyplynulo, že nesúhlasí s písomne podanou žalobou, spolu so žalovanou v 1/ rade si vybavovali spotrebný úver u žalobcu tým spôsobom, že žalovaná v 1/ rade volala žalobcovi, či jej umožnia zobrať si úver v ich spoločnosti. Úver bol zobrať za účelom vybudovania prístavby, nakoľko sa im XX. P. XXXX narodilo dieťa a chceli si vybudovať jednu miestnosť. V žiadnom prípade úver nebol použitý na podnikateľské účely. Bol im poskytnutý úver vo výške 2500,00 eur, pričom fakticky na účet bola pripísaná suma vo výške 2000,00 eur, pretože sprostredkovateľovi bolo zaplatených 500,00 eur. Z predmetu zmluvy však vyplýva, že veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 8256,00 eur, teda mnohonásobne vo vyššej sume, ako im bol úver poskytnutý. Zaviazali sa úver splácať v 172,00 eurových splátkach. Nakoľko si riadne neplnili povinnosť, dostali sa do omeškania, a preto ich žalobca vyzval na zaplatenie pokuty vo výške 172,00 eur, a teda aj so splátkou mali zaplatiť žalobcovi vyše 344,00 eur. Právnik im povedal, že sa jedná o revolvingový úver. Na základe telefonického rozhovoru pracovník žalobcu, ktorý ich má na starosti súhlasil, že zaplatia len istinu a mal im zaslať papiere a účet, na ktorý mali zaplatiť istinu. Od tej doby sa im však zo strany žalobcu nikto neozval. Podľa neho sa jedná o občiansko-právny spor a nie obchodno-právny spor, ktorá skutočnosť vyplýva zo žiadosti o úvere, na ktorej je uvedený príjem žalovanej v 1/ rade, pozostávajúci z materského príspevku a nie príjem zo závislej činnosti. Podľa jeho názoru, z tohto dôvodu je zmluva neplatná. Zmluva je neplatná, pretože každá zmluva musí obsahovať výšku úroku a z predmetnej zmluvy táto výška nie je absolútne jasná. Oni riadne splácali úver, každý mesiac 172,00 eur avšak žalobca ich dostal do takej roviny, že už viacej neboli schopní splácať úver. Je pravdou, že jedenkrát riadne nezaplatili splátku z dôvodu finančnej nesolventnosti, pričom im prišla zaplatiť pokuta spolu aj so splátkou, ktorá behom týždňa predstavovala vyše 4 000,00 eur, ktorú sumu sme už skutočne neboli schopní žalobcovi zaplatiť. Respektíve jednalo sa len o pokutu. Poukazuje na faktúru č. XXXXXXXXXX A.a sumu 4 128,00 eur, čo sa jedná 50 % z výšky pôžičky. Táto faktúra bola splatná 17.februára 2016 a faktúra č. XXXXXXXXXX, ktorá bola splatná 14.januára 2016, teda pred vystavením hore uvádzanej faktúry bola na sumu 412,80 eur, čo predstavuje 5 % z výšky pôžičky. Podľa jeho názoru sa jedná o nekalú prax žalobcu, ktorý ich dostal do tejto situácie.

11. Z výsluchu svedkyne G.. T. T.Š. vyplynulo, že v rokoch 2014 - 2017 pracovala pre žalobcu na základe zmluvy o obchodnom zastúpení. Asi po roku sa preškolila a okrem spotrebiteľských zmlúv mohla uzatvárať aj zmluvy pre podnikateľov. Asi od roku 2015. Na klientov v tomto prípade si nepamätá, ale prax bola taká, že žalobca jej sám zasielal klientov s tým, že už u žalobcu klienti uviedli, akú zmluvu chcú uzatvoriť t. j. či spotrebiteľskú alebo podnikateľskú. Ale prax bola aj taká, že sami klienti ju navštívili s tým, že majú záujem uzatvoriť zmluvu. Po nahliadnutí do zmluvy uviedla že predmetnú zmluvu nepodpisovala, to znamená, že táto zmluva prišla z centrály k nej už podpísaná. Po nahliadnutí do žiadosti uviedla, že túto žiadosť podpísala osobne. Pokiaľ v žiadosti sa nachádza údaj o IČO museli sa baviť o podnikateľskom úvere a nie spotrebiteľskom, pretože nie je možné dodatočne meniť charakter zmluvy.

12 Zo Žiadosti o úver zo dňa 17. júna 2015 súd zistil, že žalovaná v 1/ rade ako dlžník žiadala žalobcu o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok bod 3 žiadosti - hrubé ročné príjmy (za posledný kalendárny rok): 0,- eur, iné príjmy (výška): 226,72 eura, bod 5 žiadosti/zmluvy - Údaje o požadovanom úvere, Poskytnutá čiastka (čiastka k výplate): 2 500,00 eur, Splatnosť úveru (v mesiacoch): 48, výška mesačnej splátky: 172,00 eura, nominálna hodnota úveru: 8 256,00 eura, požadovaný dátum splatnosti splátky (deň v mesiaci): 15., účel čerpania úveru: prevádzkový, bod 7 žiadosti: Prílohy - kópie osobných dokladov, daňové priznanie za rok 2014, živnostenský list a výpisy z bankového účtu za posledné 3 mesiace.

13. Zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX- XXXXX N. T.Y. XX. U. XXXX vyplýva z bodu 1. Predmet zmluvy ods. 1.1: veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky vo výške 8 256,00 eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto Zmluvy Dlžníkom Veriteľovi vrátane všetkých jej príloh (ďalej len „Deň poskytnutia úveru“). Podpisom tejto Zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že dlžník musí zaplatiť úver v 48 mesačných splátkach vo výške 172,00 eur mesačne. Z bodu 4 Zmluvná pokuta ods. 1 a 2

Zmluvy vyplýva, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 5 756,00 eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru. Za poskytnutie každého revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie revolvingu. Zmluvná odmena predstavuje 5 756,00 eur a je splatná ku dňu prevedenia revolvingu. Z bodu 8 Výpoveď revolvingu ods. 8.1 vyplýva, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutočňuje automaticky. Veriteľ aj dlžník sú oprávnení revolving vypovedať, a to kedykoľvek i bez uvedenia dôvodu. Výpoveď musí mať písomnú formu. Výpovedná doba predstavuje desať dní odo dňa doručenia výpovede druhej strane. Z bodu 9 Započítanie ods. 9.1 vyplýva, zmluvné strany sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy ku dňu poskytnutia úveru, a to pohľadávky dlžníka podľa článku 1.1. tejto zmluvy oproti pohľadávke veriteľa podľa článku 4. 1. tejto Zmluvy. Rozdiel bude ku dňu poskytnutia úveru uhradený veriteľom na vyššie uvedený bankový účet dlžníka.

14. V zmysle bodu 12 Sankcie 12.1 až 12.6 Zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5% z nominálnej výšky úveru. 12.2 - zmluvná pokuta podľa článku 12., ods. 12.1. je splatná do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty. Zaplatením tejto zmluvnej pokuty nezaniká veriteľovi nárok na náhradu škody. 12.3 - v prípade, že dlžník neuhradí splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára riadne a včas a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou mesačnej splátky dlhšie ako 30 dní a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto Zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenia tejto Zmluvy, najmä ustanovenia ods. 17.1. a/alebo v prípade, že ktoréhoľvek z prehlásenia dlžníka uvedené v tejto Zmluve či v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé:

(a) je veriteľ oprávnený odstúpiť od Zmluvy, a

(b) stávajú sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto Zmluvy, a

(c) je veriteľ oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto Zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.

12.4 - v prípade omeškania dlžníka so splnením záväzkov dlžníka podľa článku 12.3. písm. b) tejto Zmluvy o viac ako pätnásť dní po termíne splatnosti je dlžník povinný uhradiť veriteľovi nad rámec zmluvnej pokuty podľa čl. 12. ods. 12.1. tejto Zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 50% z nominálnej výšky úveru. 12.5 - zmluvná pokuta podľa článku 12., ods. 12.4. je splatná do 10-tich dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty. Zaplatením zmluvnej pokuty nezaniká veriteľovi nárok na náhradu škody. 12.6 - veriteľ a dlžník sa výslovne a neodvolateľne dohodli, že dlžník je povinný zaplatiť akúkoľvek zmluvnú pokutu podľa tejto Zmluvy aj keď porušenie zmluvnej povinnosti, ktorá zakladá nárok veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty nezavinil.

15. V zmysle bodu 16 Realizácia zabezpečenia ods. 16.1 Zmluvy, v prípade, že dôjde k prípadu neplnenia podľa článku 17., tejto Zmluvy a úver sa stane okamžite splatným, je veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia dlžníkového záväzku realizovaním zabezpečenia uvedeného v článku 5. tejto Zmluvy.

16. V zmysle bodu 20 Predčasné splatenie úveru ods. 20.1 Zmluvy, ak zanikne alebo sa zhorší za trvania zmluvy zabezpečenie záväzku vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, je dlžník povinný doplniť zabezpečenie na pôvodný rozsah. Ak tak dlžník neurobí v primeranej lehote, môže veriteľ Zmluvu okamžite vypovedať a požadovať, aby dlžník ihneď splatil úver. Okamžitá výpoveď tejto Zmluvy nemá vplyv na zabezpečenie záväzkov z tejto Zmluvy.

17. Listom zo dňa 04. januára 2016 zaslal žalobca žalovanému v 1/ rade pokus o zmier pred začatím súdneho konania, v ktorom ho bodom 1. vyzval na úhradu zmluvných pokút a všetkých doteraz neuhradených splátok najneskôr do 3 pracovných dní. V opačnom prípade budú nútení postupovať podľa bodu 2 pokusu o zmier. Zároveň ho v bode 2. poučil, že spoločnosť PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. je oprávnená v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. V takomto prípade budú požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 50% z výšky revolvingovej pôžičky. Bude vyplnená a uplatnená žalovaným v 1/ rade podpísaná blankozmenka a celá záležitosť bude prostredníctvom ich právneho zástupcu postúpená na súd.

18. Z karty klienta (X. T.) vyplynulo, že nominálna výška pôžičky: 8 256,00 eur, dĺžka pôžičky: 48, nominálny celkom: 8 256,00 eur, dátum žiadosti 17. júna 2015, poskytnutá čiastka: 2 500,00 eur, poskytnuté celkom: 2 500,00 eur, dátumu podpisu klienta: 26. júna 2015, dátum vyplatenia: 29. júna 2015, vyplatená čiastka: 2 500,00 eur, vyplatené vrátane revolvingu: 2 500,00 eur, splatené: 688,00 eur, zostáva doplatiť: 7 568,00 eur, zostáva doplatiť istina: 2 291,52 eur, právna forma klienta: voľná živnosť, prvá splátka 172,00 eur uhradená dňa 14. júla 2015, druhá splátka 172,00 eur uhradená dňa 17. septembra 2015, tretia splátka 172,00 eur uhradená dňa 14. októbra 2015, štvrtá splátka 172,00 eur uhradená dňa 12. novembra 2015, prvá upomienka dňa 27. december 2015, dátum druhej upomienky 04. januára 2016.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

25. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX- XXXXX XX. U. XXXX, z ktorej vyplýva podľa bodu 1. Predmet zmluvy ods. 1.1.: že veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky vo výške 8 256,00 eur do 8 pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto Zmluvy. Spornou otázkou zostala otázka charakteru zmluvy, pretože žalobca tvrdil, že bola uzavretá úverová zmluva so žalovanými, pričom žalovaná v 1. rade bola podnikateľka, ktorá skutočnosť vyplýva zo žiadosti o poskytnutie úveru, kde je označená IČOm, ale aj úverovej zmluvy, v ktorej sa uvádza, že veriteľ

poskytne dlžníkovi úver na účely jeho podnikateľskej činnosti, teda nejedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. S tvrdením žalobcu žalovaní nesúhlasili z dôvodu, že žalovaná v 1. rade síce v čase uzavretia úverovej zmluvy podnikala na základe živnosti, avšak riadne pracovala v spoločnosti M., s.r.o., ktorá spoločnosť jej vyplácala mzdu. V spoločnosti M., s.r.o. robila zamestnanca, pričom vykonávala subdodávku trnavskému automobilovému závodu. Živnosť si vybavila iba z toho dôvodu, že jej zamestnávateľ M. s.r.o. to vyžadoval, čiže ona neobchodovala s predmetnou spoločnosťou, ale popri materskej dovolenke v spoločnosti pracovala. V tejto spoločnosti v inkriminovanom čase pracoval aj jej priateľ, jej mama a brat a prax v spoločnosti bola taká, že zárobky ich všetkých posielali na jej účet. To znamená, že príjem zo spoločnosti M., s.r.o. predstavoval pre ňu sumy, tak ako to uviedla a doložila s predmetnými 4 faktúrami. Pokiaľ bol vyznačený účel úveru v žiadosti o úvere ako prevádzkový, v súvislosti s predmetom jej podnikania nemohla si zobrať úver, napr. na nákup zásob materiálu alebo nejakých výrobkov, pretože ona robila klasicky len analýzu, či je výrobok správne vyrobený a či nemá nijakú chybu. Veriteľovi nepredložila žiadny podnikateľský zámer, z ktorého dôvodu by si musela vybaviť úver. Predloženými čestnými prehláseniami a faktúrami súd mal za preukázané, že žalovaní uzavreli úverovú zmluvu za účelom prístavby jednej miestnosti k rodinnému domu a nie za účelom podnikania žalovanej v 1. rade. Svedkyňa G. T. T. si nepamätala s odstupom času na žalovaných, avšak nahliadnutím do zmluvy, svedkyňa uviedla, že zmluvu nepodpisovala, a teda zmluva sa k nej dostala po podpísaní z centrály. Žiadosť o poskytnutie úveru podpísala a pokiaľ sa v žiadosti nachádza údaj o IČO museli sa baviť o podnikateľskom úvere. Súd vykonal dokazovanie za účelom zistenia charakteru úverovej zmluvy, nakoľko z praxe má súd vedomosť, že spoločnosti poskytujúce úvery pokiaľ klientom je živnostník úverové zmluvy uzatvárajú s klientom na podnikateľské účely z dôvodu, že v prípade súdneho sporu súd neskúma úverové zmluvy podľa občianskeho zákonníka / neprijateľné zmluvné podmienky /. V žiadosti o poskytnutie úveru je účel úveru vyznačený ako prevádzkový, to znamená, že má byť použitý na nákup zásob, materiálu, surovín, polotovarov a hotových výrobkov, ale môže byť použitý aj na zaplatenie pohľadávok voči odberateľom do lehoty splatnosti, na krytie sezónnej nerovnomernosti výroby. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade pracovala na živnosť u zamestnávateľa, nemala žiadny podnikateľský zámer a nemusela si brať úver, napr. za účelom nákupu zásob, materiálu a pod. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver a teda o spor zo slabšou stranou. V spotrebiteľských sporoch v prípade pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší / § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka /.

27. Uzavretou zmluvou došlo k uzavretiu spotrebiteľskej úverovej zmluvy, pričom na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

28. Druhou otázkou, ktorou sa súd zaoberal bola otázka premlčania vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaných. Premlčanie zákon definuje ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania znamená, že súd nemôže premlčané právo priznať. Ani uplatnením námietky premlčania právo nezaniká, a preto povinný subjekt môže aj po uplynutí premlčacej lehoty a po vznesení námietky premlčania dobrovoľne svoj dlh plniť.

29. V danom prípade medzi stranami nebolo sporné, že záväzky žalovaných sa stali splatnými 19. januára 2016 na základe zaslaného pokusu o zmier zo 4. januára 2016. Tvrdenie žalobcu o splatnosti záväzku žalovaní nerozporovali. Od nasledujúceho dňa, t. j. od 20. januára 2016 začala plynúť

premlčacia doba žalobcovi na uplatnenie práva, ktorá uplynula 20. januára 2019. Žaloba na súd bola podaná 11. júna 2019, teda po uplynutí premlčacej doby, z ktorého dôvodu súd žalobu zamietol.

30. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, a odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. G. Ú. XXX/XX, G.. Ú. XXX/XX Y. F. /. Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. Z dôvodu nepreukázania protiprávneho konania sa súd nezaoberal ďalšími predpokladmi zodpovednosti náhrady škody

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí mali plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Odvolanie proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.